

श्यको अतस्तस्यां शक्तिरिति । तस्या एकत्वेन प्रतीतौ
न्यायमाह कपिञ्चलेति । बह्वत्त्वगणनायां त्वित्यस्यैव प्रथ-
मोपस्थितत्वात् तद्रूपेणैव भानवदेकत्वस्य सर्वतः प्रथमो-
पस्थितत्वमस्तीति । वस्तुतस्तु जिज्ञासैव नानुभवसिद्धा ।
तथात्वे वा ज्ञानेच्छयोः समानप्रकारकत्वेन हेतुहेतु-
मङ्गावात्तत्तद्रूपेणैव वाच्यता स्यादिति ध्येयम् ।
तथा च उक्तगान्तु सर्वत्र अभेदैकत्वसंख्यैव एतौ प्रतीयते
न तु विशेषेण । अत एव “संख्या तु व्यञ्जकाभावाद्-
व्यक्ता प्रातरादिवत् । यत् त्व व्यञ्जकं किञ्चित् तत्तत्संख्या
प्रतीयते” इति वाक्यपदीये उक्तम्
तेन राजपुरुष इत्यादौ न विशेषसंख्याप्रतीतिः व्यञ्ज-
काभावात् तत्पुत्रः अस्मिन्नम् इत्यादौ तु विशेषेण तत्-
प्रतीतिः त्वादेशतद्भावयोर्व्यञ्जकत्वात् “त्वमावेकपचने” इति
पा० एकपचने त्वमादेशस्य विधानात् । तद्भावादेव द्वि-
त्वबहुत्वयोर्विशेषेण प्रतीतिः । एवं द्रव्येको एकदेशितत्-
पुरुषविधानात् अर्द्धपिपुलीत्यादौ एकत्वप्रतीतिः द्वित्वादौ
विवक्षिते तु पिप्पल्यइमित्याद्योव स्यादिति तत्तत् विशेष-
संख्याप्रतीतिः । “एकः शब्दः सुप्रयुक्तः सम्यग्ज्ञातः
स्वर्गे लोके कामधुग्भवति” श्रुतिः एकमेवाद्वितीयं ब्रह्म”
श्रुतिः । एभेदत्वयन्त्ये परमेष्ठरे पु० । “एकोऽनेकः सवः
कः किम्” विष्णुसं० । “परमार्थतः सजातीयविजा-
तीयस्वगतभेदराहित्यात् एकः” भा० । सजातीयभेदः
यथा दृष्टे दृष्टान्तरात् भेदः विजातीयभेदः यथा दृष्टे-
पटाद्भेदः । स्वगतभेदः यथा दृष्टे शाखादिभ्योभेद
इत्येव भेदत्वराहित्यस्य सर्वस्य ब्रह्मात्मकत्वात् कार्य-
कारणयोरभेदात् तदरिक्तपरमार्थस्वत्नराभावाच्च । तदेव
“एकमेवाद्वितीयमिति” श्रुतौ पदत्वयेथोक्तम् इह तु अन्य-
पदाभावात् एकशब्दस्यैव तथा भेदत्वराहित्यपरत्वमिति
बोध्यम् । सांख्यमते तु “एकोऽद्वितीय इति वेदवचांसि
पुंसि वैधर्म्यलक्षणभिदाविरहं वदन्ति” इत्युक्तवैधर्म्यरूप-
भेदराहित्यमेकत्वमिति बोध्यम् । न्यायमते तु “एकत्वमनु-
पपद्यतः” इति श्रुत्यन्तरात् एकत्वेन चिन्त्यतया, प्राधा-
न्येन वा एकत्वं समर्थनीयम् । “एकातपत्वा पृथिवीभूता-
ङ्गणैः” भावः । “त्वमेकदृश्यं नयनैः पिबन्त्यः” “समात्र
भावैकरसं मनः स्थितम्” कुमा० त्वमेकोद्वयस्य सर्वस्य
विधानस्य स्वयम्भुवः” मनुः । “अजामेकां लोहितशु-
क्लवर्णां बह्वीः प्रजाः सृजमानां सरूपाः । अजो ह्ये-
को जुषमाणोऽनुशेते” श्रुतिः । “एकातपत्वं जगतः प्रभुत्वम्

“त्वमेका कल्याणी गिरिशरमणी काळि । सततम्” कर्पू० सू०
“हेतोरेकाग्रये येषां स्वसाध्यव्यभिचारिता” भाषा० ।
विशेषणयोरेकस्य विशेष्यत्वविवक्षया क०स० एकशब्दस्य
पूर्वनिपातः एकचतुर्द्वर इत्यादि “अमोघं सन्दधे शस्त्रं
धनुष्येकधनुर्द्वरः” रघुः । वीरशब्देन समासे तु एकवीरः
वीरैक इति रूपद्वयं भवतीति भेदः । वस्तुतस्तु वीरैकः
इत्येव एकेषु मुख्येषु वीरयते इति वीरधातो-
रूपवीरशब्देन सम्प्रतीतत्वरूपे एकवीर इति
प्रौढम् । एकशब्दस्य संख्यावाचकत्वेऽपि “संख्या-
पूर्वो द्विगुः” पा० न द्विगुत्वमिति । अस्य सर्वनामकार्यम्
एके एकस्मै एकस्मात् एकेषाम् एकस्मिन् । स्त्रियाम्
एकस्यै एकस्याः एकासामेकस्यामित्यादि नञ्त्तत्वरूपे तु ।
अनेक एकस्मिन् द्वि० ब० व० । तत्त एकत्र संख्यान्वयासम्भ-
वान्नैकवचनप्रयोगः । तत्त च सर्वनामकार्यम् “अनेके
अनेकस्मै इत्यादि अनेके सेवन्ते भवदधिकगोर्वाणनिव-
हान्” कर्पू० सू० । एकत्वार्थेन तेन बह्विधौ एक-
वचनप्रयोगोऽपि “अनेकमन्यपदार्थे” पा० ।
एकस्य भावः त्व । एकत्वं न० तत् । एकता स्त्री, ध्यञ्
स्येक्य न० एकत्वसंख्यायां साम्ये अष्टत्वे अभेदे च ।
“तत्त कोमोहः कः शोक एकत्वमनुपपद्यतः” श्रुतिः
“अथोत्तरमेकत्वम्” कणा० सू० । “एकत्वं सागता यस्मात्”
सूतिः । “समालोक्यैकतामेवं शशिनो भास्करस्य च”
भा० प० २२३ । “ब्रजतोरपि प्रणयपूर्वमेकताम्” भावः
“दैव्यं सोऽन्त्ये” सुध्वो० । “द्रव्येक्ये” सि० को० ।
उत्तर । एकतर द्वयोर्मध्ये जातिगुणक्रियादिभिर्निर्धार्यो
एकस्मिन् त्वि० एकतरो ब्राह्मणः एकतरः कठः एकतरो-
नीलः एकतरश्चक्र इत्यादि । “अस्त्राणि वा शरीरं वा
ब्रह्मैकतरं दृष्टुं” भा० व्या० १६६ अ० । “एकतरपक्ष-
पातिनी युक्तिर्विनिगमना” न्याय० । स च शब्दः अन्यतरा-
न्यतमवत् अव्युत्पन्नं प्रतिपादिकमित्यन्ये अतएव “अदृष्ट-
रादिभ्यः” पा० एकतरशब्दाच्च अदृष्ट् । एकतरं कुलम् ।
तेन न सर्वनामकार्यम् “द्वयोरेकतरे बुद्धिः क्रियतामि-
त्यादि, एकशब्दस्य भिन्नार्थकत्वेन एकतरशब्दोऽपि भिन्नार्थे
अमरः । उतम् । एकतम बहूनां मध्ये जात्यादिभिः निहाय
एकस्मिन् त्वि० “यदि ह्येकतमो ह्येषां स्त्रीधनं भग्येदुव-
चात्” कात्या० सू० । सर्वनामकार्यम् एकतमे एकतम-
स्यादित्यादि स्त्रीवे स्वमोः अदृष्ट् एकतमत् । तसिन् ।
एकतम् एकस्मिन्निर्वाच्ये अव्य० “एकतोदतः” मनुः “तामेक-